

LAPORJE

17.I.2021 α Ω 4 ted

Župnija Laporje zupnija.laporje@gmail.com

Spletna stran: <https://zupnija.laporje.si>

GSM: 041 / 849 - 571

JANUAR-PROSINEC

MAŠE SO BREZ PRISOTNOSTI FARANOV

17.ANTON.NED= ANTON (ZVONKO), 7.- za farane, za večni pokoj pred rojstvom umrlih otrok **10.-** za blagoslov pri živini na č.sv.Antonu, Albin Pernat, Pavel Kristina Sagadin, Ivan Bračun,

18.PON=MARJETA OGRSKA **8.-** po n.Brezmadežne

19.TOR= MAKARIJ **16.-** za zdravo pamet

20.SRE=BOŠTJAN IN FABJAN **16.** Štefanije Dolšak **8.d**

21.ČET=,NEŽA **18.-** za spreobrnjenje,bož. varst(vo NŽ)

22.PET=VINCENCIJ **17.-** molimo za duh poklice, za božje varstvo in pomoč

23.SOB=HENRIK **8 .-** Dragica Godec

24. NED=TOMAŽ AKVINSKI **7.-** za žive,pok. farane, božje varstvo in srečno smrt, **10.-** Vrzal Marija, Viktorija Uršič,

AKCIJA –vsak dan OD 20.45 DO 21h

MOLIMO ROŽNI VENEC-župnik, bom molil v župnišču ti pa, KARKOLI MOLIŠ ALI DELAŠ, SAM ALI S SVOJIMI čez dan, pridruži v duhu skupni molitvi OB 20.45! KO skupaj DARUJEMO MOLITVE IN DELO DNEVA NEBEŠKEMU OČETU! Ob 21.blagoslov

Tisti čas je Janez Krstnik spet stal tam in še dva

izmed njegovih učencev.

Ozrl se je na Jezusa,

ki je šel mimo, in rekel: »Glejte,

Jagnje Božje!«

Učenca sta slišala,

kaj je rekel,

in odšla za Jezusom.

Jezus pa se je obrnil,

in ko je videl,

da gresta za njim,

jima je dejal: »Kaj iščeta?«

Rekla sta mu:

»Rabi (kar pomeni učitelj),

kje stanuješ?«

Rekel jima je:

»Pridita in bosta videla.«

(prim. Jn 1,35–39)

Rekel jima je: »Pridita in bosta videla.« Šla sta torej in videla, kje stanuje, ter ostala pri njem tisti dan. Bilo je okrog desete ure. (prim. Jn

1.39)

Ko je Janez pisal evangelij, je bil že zelo star, tako da so ljudje mislili, da mu ne bo treba nikoli umreti.

Toda prvo srečanje z Jezusom se je tako močno vtisnilo vanj, da si je celo zapomnil, ob kateri uri sta se učenca srečala z Jezusom »okrog desete ure«, torej ob štirih popoldne.

V naših družinah in v naših župnijah z nekakšno že kar malce neumno trdovratnostjo še vedno mislijo, da otroci in mladi lahko srečajo Jezusa pri veroučnih urah, čeprav stvarnost in izkušnje kar vpijejo nasprotno.

Danes, ko je »tradicionalna« vernost močno upadla, je taka trdovratnost praktično že greh.

Delamo se, da ne vemo, da tisti, ki se po birmi ne oddaljijo od Cerkve, ostajajo zato, ker so prejeli dar, da so srečali Jezusa v kakšni katehistinji, v kakšnem animatorju, v kakšnem duhovniku, redovnici ali drugem človeku, preko katerega žari Jezusova ljubezen.

Vera se začne vedno v srečanju z nekom, od katerega izvemo, kje Jezus stanuje.

Družinam, katehetom in posameznim kristjanom se ni treba ukvarjati z lekcijami, pridigami ali privzgojo navad, pač pa z osebami, ki bodo sposobne biti za vse, ki jih bodo srečali, nepozaben trenutek, »ob štirih popoldne«. Trenutek, ko iz dejanj, občutij, začutimo navzočnost njega, ki je »Rabi« in mu je vredno slediti, ker je življenje z njim drugačno, bolj polno. Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

POVELIČUJTE BOGA V SVOJEM TELESU

Jn 1,35-42

Neki pater piše, da je nekoč obiskal bolno ženo v njeni revni sobici in zazdelo se mu je, da žari kot topla luč. V dno srca so se mu vtisnile njene besede: **»Veste, ni mogoče biti zadosti hvaležen Bogu za to, da sta naša bolezen in naše trpljenje odrešujoča in sta lahko udeležena pri odrešenskem trpljenju.«** Apostol Pavel nam v drugem berilu današnje nedelje kliče: **»Mar ne veste, da so vaša telesa Kristusovi udje? Mar ne veste, da je vaše telo, ki ga imate od Boga, tempelj Svetega Duha, ki je v vas? Zato povečujte Boga v svojem telesu.«** Tako za njo, kot za mnoge, ki so ji podobni v mišljenju, velja Župančičev zapis v eni njegovih pesmi: **»Telesa naša – vrči dragoceni.«**

Eden najbolj otipljivih znakov izprijenosti sodobnega sveta, katerega »vera« je uživaštvo, je zlorabljanje človeškega telesa za uživanje. Celo nedolžnim otrokom ni prizaneseno! Koliko je nespodobnosti v govorjenju in obnašanju v skupnostih, kjer žive in delajo različni ljudje! Neka tovarniška delavka pripoveduje, da v njeni tovarni od petdesetih delavk, po večini mater, samo dve ne sodelujeta pri splošnem kvantanju in nespoštljivem govorjenju. In najbrž so povrh vsega mnoge od njih celo »krščanske« žene!

Neka druga žena, uslužbenka, pa pove, da si vpricho nje sodelavci ne upajo govoriti nespoštljivo. Če jim kdaj uide, se ji opravičijo. Pred njeno plemenitostjo si ne upajo govoriti umazano.

Tudi iz nas bi moralo dihati spoštovanje do teh vrednot. Zlasti bi se morale zanje zavzemati naše žene in dekleta, ki so že po naravi bolj dovzetna za plemenito spoštovanje. Že od stvarjenja, na poseben način pa od »preustvarjenja«, ko je Bog sprejel človeško telo, so naša telesa »vrči dragoceni«. So bivališče Božjega duha, zato jih ne smemo poniževati na stopnjo orodja za užitke. Če iskreno spoštujemo človeka kot osebo, kot Božjega otroka, moramo spoštovanje izkazovati tudi njegovemu telesu. Po: S. Čuk

YOUCAT – katekizem za mlade
Kako pride človek do tega, da moli?

Molimo, ker smo polni neskončnega hrepenenja in ker nas je Bog ustvaril v naravnosti k sebi: »Nemirno je naše srce, dokler ne počije v tebi« (Avguštin). Molimo pa tudi zato, ker molitev potrebujemo. Mati Terezija pravi: »Ker se ne morem zanesti nase, se zanašam nanj, 24 ur na dan.« (KKC 2566–2567, 2591)

Pogosto pozabljamo Boga, bežimo proč od njega in se skrivamo. Bog je vedno tu za nas – četudi se izogibamo misli nanj, četudi ga tajimo. On nas išče, preden ga mi

iščemo, hrepeni po nas, kliče nas. Človek se pogovarja s svojo vestjo in nenadoma opazi, da govori z Bogom. Človek se počuti osamljenega, nima nikogar, s komer bi mogel govoriti, in tedaj začuti, da z Bogom vedno lahko govori. Človek je v nevarnosti in izkuša, da Bog odgovarja na njegov klic na pomoč. Moliti je tako človeško kakor dihati, jesti, ljubiti. Molitev očiščuje. Molitev omogoča upiranje skušnjavam. Molitev krepi v šibkosti. Molitev odvzema tesnobo, podvaja moči, daje večji zanos. Molitev osrečuje.

21. januar NEŽA

Ime izhaja iz latinskega imena Agnes; le-to pa razlagajo iz grške besede »agne«: čista, nedolžna, ali iz latinske besede »agnus« jagnje, zato sv. Nežo, devico in mučenko, najpogosteje upodabljajo z jagnjetom v naročju ali kot Kristusovo nevesto ali zaročenko Božjega Jagnjeta, in s palmovo vejo, znamenjem zmage, v roki. Častijo jo kot zavetnico deviške čistosti, je pa tudi patrona vrtnarjev. Je ena od najbolj prikupnih svetniških podob iz prvih krščanskih stoletij. Po izročilu je bila iz plemenite rimske rodbine in že kot otrok krščena, v zgodnji mladosti je obljubila Kristusu večno devištvo. Leta 304, za časa cesarja Dioklecijana, ki je odredil splošno preganjanje kristjanov, je postala mučenka. Po pripovedi milanskega škofa sv. Ambroža, ki njenega mučeništva sam ni doživel, so deklici v starosti trinajstih let po dolgem mučenju zaradi neomajne vere v Kristusa z mečem odsekali glavo. Truplo mlade mučenke so njeni starši pokopali na vrtu svoje pristave ob Nomentanski cesti v Rimu. Nad njenim grobom je dala Konstancija, hči prvega krščanskega cesarja Konstantina postaviti lepo baziliko. Kakor pri mnogih svetnikih in svetnicah zgodnje krščanske dobe, se je njena legenda sčasoma dopolnjevala. Prevezla je vase izročila, katerim so radi dodajali čudežne zgodbe. S tem ne gre toliko za zgodovinsko resnico, kot za izražanje spoštovanja, občudovanja in zaupanja, obenem pa za veliko spodbudo k posnemanju.